MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Oficiul central pentru
mijloace de învățămînt

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM — BUCUREȘTI

MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Oficiul central pentru
mijloace de învățămînt

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM — BUCUREȘTI

# Isprăvile lui Păcală

# PUIU

adaptare după povestea cu
același titlu de

P. DULFU

# Isprăvile lui Păcală

# PUIU

adaptare după povestea cu
același titlu de

P. DULFU

Colo-n scorbura-nnegrită, jos, Păcală... ce zărește?...
O căldare... Și-n căldare? O-lio!... ce de bogăție!
Sfinte Doamne!... Numai galbeni!... Prețuiau... o-mpărăție!

Colo-n scorbura-nnegrită, jos, Păcală... ce zărește?...
O căldare... Și-n căldare? O-lio!... ce de bogăție!
Sfinte Doamne!... Numai galbeni!... Prețuiau... o-mpărăție!

— Să luăm cu noi comoara și frățește s-o-mpărțim...

— Să luăm cu noi comoara și frățește s-o-mpărțim...

Și-au venit cam pe la cină, încărcați de bani, acasă...

Și-au venit cam pe la cină, încărcați de bani, acasă...

Noaptea coperea-ntreg satul cu mantaua-i instelată
Şi se odihnea, prin case, lumea-n visuri cufundată.

Noaptea coperea-ntreg satul cu mantaua-i instelată
Şi se odihnea, prin case, lumea-n visuri cufundată.

Numai fraţii n-aveau tihnă... se găteau de lungă cale...

Numai fraţii n-aveau tihnă... se găteau de lungă cale...

În bănet ei își vîrîră mîinile cu lăcomie...
Îndesară prin șerpare cît putut-au îndesa.

În bănet ei își vîrîră mîinile cu lăcomie...
Îndesară prin șerpare cît putut-au îndesa.

—Trage ușa după tine! strigă frații, cînd să iasă.
Și s-au dus... p-aici încolo... Bun rămas, ogradă, casă!...

—Trage ușa după tine! strigă frații, cînd să iasă.
Și s-au dus... p-aici încolo... Bun rămas, ogradă, casă!...

Dar pe drum cînd se uitară la Păcală... ce să vadă?
Steteră și se-ncruciră. Nici nu le venea să creadă!

Dar pe drum cînd se uitară la Păcală... ce să vadă?
Steteră și se-ncruciră. Nici nu le venea să creadă!

El scosese uşa casei, din ţiţîni, cît e de mare;
Şi venea cu ea tîrînd-o după sine pe cărare.

El scosese uşa casei, din ţiţîni, cît e de mare;
Şi venea cu ea tîrînd-o după sine pe cărare.

— Ce-ai făcut? De glumă-ți arde? Nu ești zdravăn, măi creștine?
— Păi... v-ascult! Nu voi mi-ați zis-o: trage ușa după tine?
— Noi! S-o-nchizi ți-am zis, la naiba! N-am zis s-o tîrăști pe drum!

— Ce-ai făcut? De glumă-ți arde? Nu ești zdravăn, măi creștine?
— Păi... v-ascult! Nu voi mi-ați zis-o: trage ușa după tine?
— Noi! S-o-nchizi ți-am zis, la naiba! N-am zis s-o tîrăști pe drum!

—Ce?... se oțări Păcală... Vreți s-o lepăd?... Iaca ba!...
Las'... că-n cale... cine știe ce-ajutor ne poate da!...

—Ce?... se oțări Păcală... Vreți s-o lepăd?... Iaca ba!...
Las'... că-n cale... cine știe ce-ajutor ne poate da!...

Și s-au dus, s-au dus într-una, pe cărări nemaiumblate —
Dînșii cu mîhnirea-n suflet, iară el... cu ușa-n spate.

Și s-au dus, s-au dus într-una, pe cărări nemaiumblate —
Dînșii cu mîhnirea-n suflet, iară el... cu ușa-n spate.

—Ne ajunge, mi se pare, cîtă fugulița-am tras.
Să rămînem, zise unul, pînă mîne-aci de mas.

—Ne ajunge, mi se pare, cîtă fugulița-am tras.
Să rămînem, zise unul, pînă mîne-aci de mas.

— Jos, aci... grăi Păcală, sub stejar?... Aș!... cum îți vine?...
S-ar putea să dea, la noapte, peste noi... te-nchină cine!

— Jos, aci... grăi Păcală, sub stejar?... Aș!... cum îți vine?...
S-ar putea să dea, la noapte, peste noi... te-nchină cine!

Eu mai bine sus aș crede, în copac, să ne suim;
Acolo, pe cîte-o cracă, mai tihniți o să dormim.

Eu mai bine sus aș crede, în copac, să ne suim;
Acolo, pe cîte-o cracă, mai tihniți o să dormim.

—Bine zici. Și se urcară, cît ai bate din amnar...

—Bine zici. Și se urcară, cît ai bate din amnar...

Iar Păcală?... Nu se urcă numai dînsul în stejar;
la cu sine sus și ușa ce-n spinare-o adusese...

Iar Păcală?... Nu se urcă numai dînsul în stejar;
la cu sine sus și ușa ce-n spinare-o adusese...

Dar abia ajung flăcăii sus, abia se cuibăresc,
Numai ce aud un foșnet... Și... deodată... ce zăresc?...

Dar abia ajung flăcăii sus, abia se cuibăresc,
Numai ce aud un foșnet... Și... deodată... ce zăresc?...

Oameni mulți, vreo doisprezece! toți cu saci rotunji pe spate
Și la brîu cu lungi cuțite, cu pistoale-ncovoiate;

Oameni mulți, vreo doisprezece! toți cu saci rotunji pe spate
Și la brîu cu lungi cuțite, cu pistoale-ncovoiate;

Din desiș, pe-o cărăruie-naintau cu pașii grei
Tocmai spre stejarul falnic, ce-i adăpostea pe ei.

Din desiș, pe-o cărăruie-naintau cu pașii grei
Tocmai spre stejarul falnic, ce-i adăpostea pe ei.

Iar cînd au ajuns acolo, aruncară sacii jos,
Și pe iarbă se trîntiră, sub copacul rămuros...

Iar cînd au ajuns acolo, aruncară sacii jos,
Și pe iarbă se trîntiră, sub copacul rămuros...

Fraţii din copac, văzîndu-i: „Am păţit-o“ se gîndeau.
Cei mari — mai ales — de frică: nici să sufle nu-ndrăzneau.

Fraţii din copac, văzîndu-i: „Am păţit-o“ se gîndeau.
Cei mari — mai ales — de frică: nici să sufle nu-ndrăzneau.

Dar pe cînd ei stau, ca lemnul, fără grai și nemișcați:
Numai ce-l aud de-alături pe Păcală: — Valeu, frați!...

Dar pe cînd ei stau, ca lemnul, fără grai și nemișcați:
Numai ce-l aud de-alături pe Păcală: — Valeu, frați!...

Uşa naibii... vrea să-mi scape!–Taci, măi! îi şoptesc cei doi.
Ţine-o!... Nu cumva să cadă, că s-a mîntuit cu noi!...

Uşa naibii... vrea să-mi scape!–Taci, măi! îi şoptesc cei doi.
Ţine-o!... Nu cumva să cadă, că s-a mîntuit cu noi!...

Aș! Pîn'să-i șoptească: „ține-o“, dura! ușa i-a scăpat...
Și de sus, din cracă-n cracă, pînă jos a lunecat.

Aș! Pîn'să-i șoptească: „ține-o“, dura! ușa i-a scăpat...
Și de sus, din cracă-n cracă, pînă jos a lunecat.

Auzind ciudatul vuiet:-O-lio! hoții-ncremenesc...
Ce-o fi asta?... Și deodată, țîști!... la fugă mi-o fulesc.

Auzind ciudatul vuiet:-O-lio! hoții-ncremenesc...
Ce-o fi asta?... Și deodată, țîști!... la fugă mi-o fulesc.

Lasă jos acolo toată bogăția ce-au adus.
Cînd văzură așa flăcăii, își făcură cruce sus:

Lasă jos acolo toată bogăția ce-au adus.
Cînd văzură așa flăcăii, își făcură cruce sus:

— Ei! acum s-o ștergem, iute, pînă nu vin hoții iar!...
— Apoi într-o clipă - iată-i jos - pe toți trei, din stejar.

— Ei! acum s-o ștergem, iute, pînă nu vin hoții iar!...
— Apoi într-o clipă - iată-i jos - pe toți trei, din stejar.

Dar zărind prin iarb-atîtea lucruri scumpe risipite:
Colo-saci cu bani, alături-scule de-aur strălucite:

Dar zărind prin iarb-atîtea lucruri scumpe risipite:
Colo-saci cu bani, alături-scule de-aur strălucite:

Se putea cu mîna goală s-o zbughească?... Cei mai mari
lau și bani, aleg și scule de prin saci de la tîlhari.

Se putea cu mîna goală s-o zbughească?... Cei mai mari
lau și bani, aleg și scule de prin saci de la tîlhari.

Iar Păcală!... Sta deoparte... la-nceput, doar îi privea;
Ca să ia ceva și dînsul, nici prin minte nu-i trecea.

Iar Păcală!... Sta deoparte... la-nceput, doar îi privea;
Ca să ia ceva și dînsul, nici prin minte nu-i trecea.

Arși de spaimă-n astă vreme, haraminii... ce făcură?
Tupilați pe ici, pe colo, steteră ei cît stătură,—
Pîn-odată, cel mai mare:—Ei, drăcie!... Cum adică?...

Arși de spaimă-n astă vreme, haraminii... ce făcură?
Tupilați pe ici, pe colo, steteră ei cît stătură,—
Pîn-odată, cel mai mare:—Ei, drăcie!... Cum adică?...

Mult o să mai stăm prin tufe?... Ne-nfricarăm... de nimică!
— Zău așa! vro doi răspuns-au. Și-adunîndu-se grămadă,
Spre stejar din nou se-ndreaptă...Cînd acolo, ce să vadă?

Mult o să mai stăm prin tufe?... Ne-nfricarăm... de nimică!
— Zău așa! vro doi răspuns-au. Și-adunîndu-se grămadă,
Spre stejar din nou se-ndreaptă...Cînd acolo, ce să vadă?

— Ian uitați-vă!... Trei oameni!... (îndîrjit vătaful zice)
Scotocesc prin sacii noștri, parcă nici n-am fi p-aice!...

— Ian uitați-vă!... Trei oameni!... (îndîrjit vătaful zice)
Scotocesc prin sacii noștri, parcă nici n-am fi p-aice!...

Cei trei fraţi, văzindu-i însă: ia-o nene, la picior!...
O tulîră prin pădure, cît mai repede putură...

Cei trei fraţi, văzindu-i însă: ia-o nene, la picior!...
O tulîră prin pădure, cît mai repede putură...

Iar tîlharii?... După dînșii! fluierînd, strigînd din gură...

Iar tîlharii?... După dînșii! fluierînd, strigînd din gură...

Hoții au rămas departe, contenind a lor strigare.
Dară frații cei doi, unde-s?... Cînd la fugă mi-o tuliră,
Încărcați cu bani și scule: ei pe alt drum nimeriră.

Hoții au rămas departe, contenind a lor strigare.
Dară frații cei doi, unde-s?... Cînd la fugă mi-o tuliră,
Încărcați cu bani și scule: ei pe alt drum nimeriră.

... Zorile'nroșit-au bolta, și Păcală tot mai sue,
Prin desimea de mesteceni și de brazi, pe-o cărărue—

... Zorile'nroșit-au bolta, și Păcală tot mai sue,
Prin desimea de mesteceni și de brazi, pe-o cărărue—

# sfîrșit

REEDITARE 1978

# sfîrșit

REEDITARE 1978